

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 71S/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6020200273
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6020200273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Petra Molčana a JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej v právnej veci žalobcu: I.. V. P., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX W. S. č. XXX, zastúpeného JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, so sídlom P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému Okresný úrad Lučenec, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Nám. Republiky 26, 98401 Lučenec o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-LC- OCDPK-2020/005093 zo dňa 22. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozhodnutie žalovaného Okresného úradu, Odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií Lučenec č. OU-LC- OCDPK-2020/005093 zo dňa 22. mája 2020 z r u š u j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška. Výška trov konania bude určená samostatným rozhodnutím, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Dňa 19. 03. 2018 Národná diaľničná spoločnosť, a. s. Bratislava (ďalej len „NDS a.s.“) vyhotovila Záznam o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 488/2013 Z. z.“) č. 12548229, z ktorého vyplýva, že prevádzkovateľ motorového vozidla EVČ U. nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku dňa 18. 03. 2018 o 11:16:24 hod. na ceste R2, 119,7 km, smer ZV. Súčasťou záznamu sú dve fotografie predmetného motorového vozidla, z toho jedna s detailom evidenčného čísla. Na podklade tohto Záznamu Okresný úrad Lučenec, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“) vydal Rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla č. OU- LC OCDPK - 2020/005093-2 zo dňa 28. 04. 2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy“ alebo „Rozkaz“), ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 150 € podľa § 11 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z. ako prevádzkovateľovi vozidla EVČ U., krajina registrácie: Slovenská republika, kategória: N1, charakteristika: motorové vozidlo do 3,5 t , najväčšia prípustná celková hmotnosť: 1950 kg, najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy: 3260 kg za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa ust. § 10 a ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z. tým, že dňa 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. užíval vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť uhradiť pokutu v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto Rozkazu na účet Ministerstva vnútra SR, s uvedením platobných údajov. Žalobca bol zároveň poučený o tom, že v prípade uhradenia dvoch tretín z uloženej

pokuty (t. j. sumy 100 €) v lehote 15 dní od doručenia tohto Rozkazu sa podľa § 11 ods. 7 zák. č. 488/2013 Z. z. pokuta považuje za uhradenú v plnej výške.

2. Prvostupňový orgán verejnej správy Rozkaz odôvodnil tým, že na základe Záznamu o vykonaní kontroly č. 12548229 a fotografií, vyhotoveného dňa 19. 03. 2018 v čase o 17:38:01 hod. bolo zistené a preukázané, že žalobca (ako účastník konania) dňa 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. užíval vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, čím spáchal správny delikt podľa § 10 a ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z.. Žalobca bol poučený o možnosti podať proti predmetnému Rozkazu odpor v lehote 15 odo dňa jeho doručenia. V poučení bolo uvedené, aké náležitosti má odpor obsahovať s tým, že v prípadoch ustanovených v § 13 ods. 3 zák. č. 488/2013 Z. z. môže byť odpor odmietnutý. Zároveň bol žalobca poučený aj o povinnosti v zmysle § 13 ods. 7 zák. č. 488/2013 Z. z.. Predmetný Rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 04. 05.2020.

3. Proti predmetnému Rozkazu podal žalobca odpor, doručený prvostupňovému orgánu verejnej správy dňa 15. 05. 2020. Podanie odporu žalobca odôvodnil skutočnosťou, že na vozidlo Opel Astra EVČ C. bola uhradená celoročná diaľničná známka dňa 02. 02. 2018, avšak dňa 08. 03. 2018 došlo k zmene vlastníka vozidla a prepisu do okresu Poltár pod EVČ U.. Žalobca k odporu predložil nasledovné listinné dôkazy: Potvrdenie NDS a.s. Bratislava o úhrade diaľničnej známky, Zjednodušenú faktúru č. 1810670514 na motorové vozidlo EVČ C. s platnosťou diaľničnej známky od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019, fotokópiu Osvedčenia o evidencii - časť II. (Technický preukaz) č. PC XXXXXX na osobné motorové vozidlo Opel Astra EVČ C., VIN W0LPE5EC1EG034378 s dátumom prvej evidencie vozidla dňa 08. 04. 2014 na vlastníka ESV plus, s.r.o. Lučenec a fotokópiu Osvedčenia o evidencii časť II. (Technický preukaz) č. PE XXXXXX na osobné motorové vozidlo Opel Astra EVČ U VIN W0LPE5EC1EG 034378 s dátumom prvej evidencie 08. 04. 2014 a s dátumom evidencie na nového vlastníka: D. P., W. S., držiteľ osvedčenia V. P., W. S., dňom 08. 03 2018. Žalovaný vydal Rozhodnutie o odmietnutí odporu č. OU- LC OCDPK - 2020/005093 zo dňa 22. 05. 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým s poukazom na § 13 ods. 3 písm. a) zák. č. 488/2013 Z. z. odmietol odpor proti Rozkazu o uložení pokuty č. OU- LC - LCDPK - 2020/005093 zo dňa 28. 04. 2020, ktorý bol orgánu verejnej správy doručený dňa 15. 05. 2020, nakoľko posúdením odporu bolo zistené, že účastník konania nepredložil právne závažné listinné doklady o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v Rozkaze. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný poukázal na vydaný Rozkaz o uložení pokuty žalobcovi vo výške 150 € a na dôvody vydania tohto Rozkazu s tým, že predmetný Rozkaz bol žalobcovi doručený 04. 05. 2020. Následne odcitoval text podaného odporu a vymenoval doklady pripojené k odporu. Odmietnutie odporu odôvodnil tým, že Rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla, ako aj dôkaz (Záznam o vykonaní kontroly a fotografie vozidla s EVČ U generuje automaticky Jednotný informačný systém v cestnej doprave (JISCD) a orgán verejnej správy ho nemá možnosť nijakým spôsobom pozmeňovať ani vykonávať ďalšie dokazovanie, vzhľadom na to, že Záznam o vykonaní kontroly je podľa zák. č. 488/2013 Z. z. ako dôkaz dostatočný. Žalovaný na rozhodnutie o odmietnutí odporu prevádzkovateľa vozidla aplikoval ustanovenia zák. č. 488/2013 Z. z. (§ 3, 4, 11, 13 ods. 2, 3, 4), ako aj Všeobecné obchodné podmienky (VOP) Správcu výberu úhrady diaľničnej známky, konkrétne čl. VI. VOP upravujúci Zmenu údajov v evidencii úhrady Diaľničnej známky. Žalovaný následne v odôvodnení uviedol, že na základe tvrdenia účastníka konania, že na predmetné vozidlo v čase spáchania správneho deliktu mal zakúpenú diaľničnú známku, požiadal dňa 21. 05. 2020 NDS a.s. o stanovisko, či vozidlo C a vozidlo U malo zakúpenú diaľničnú známku dňa 18. 03. 2018. NDS a.s. zaslala žalovanému oznámenie, že pre vozidlo s EVČ C evidujú uhradenú diaľničnú známku s platnosťou od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019, avšak pre vozidlo s evidenčným číslom U neevidujú úhradu diaľničnej známky. Zmena v evidencii/preregistrácia na vozidlo s EVČ PT XXX BA nebola spravená. Žalovaný následne uviedol, že na základe uvedeného dokazovania dospel k názoru, že odpor bol podaný v zákonom stanovenej lehote, ale nebol náležite zdôvodnený a neboli predložené použiteľné a právne relevantné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v odpore.

Žaloba

4. Žalobca sa žalobou podanou v zákonom stanovenej lehote domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného o odmietnutí odporu zo dňa 22. 05. 2020. Uviedol, že dňa 04. 05. 2020 bol žalobcovi doručený Rozkaz, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 150 € z dôvodu, že sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 11 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z. tým, že dňa 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. využíval vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez

úhrady diaľničnej známky. Proti tomuto rozkazu podal žalobca odpor z dôvodu, že v označený deň nevyužíval vymedzený úsek cesty R2 vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, pretože na motorové vozidlo Opel Astra s pôvodným evidenčným číslom C (kde následne došlo dňa 08. 03. 2018 k zmene vlastníctva tohto motorového vozidla a aj k zmene EVČ C na EVČ U bola zakúpená diaľničná známka na čas od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019. S podaným odporom predložil žalobca dôkazy, ktoré potvrdzovali jeho tvrdenia o tom, že na predmetné vozidlo Opel Astra bola zakúpená diaľničná známka na čas od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 a že dňa 08. 03. 2018 došlo k zmene vlastníctva tohto motorového vozidla a aj k zmene evidenčného čísla na EVČ U. Poukázal na to, že žalovaný po obdržaní odporu napadnuté rozhodnutie o odmietnutí odporu odôvodnil tým, že posúdením odporu bolo zistené, že „žalobca nepredložil právne záväzné listinné doklady, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v Rozkaze.“ Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pritom jednoznačne vyplýva, že žalobca predložil kópiu Osvedčenia o evidencii - časť II. (Technický preukaz) pôvodného držiteľa motorového vozidla Opel Astra na EVČ C s VIN vozidla W0LPE5EC1EG034378 a tiež kópiu Osvedčenia o evidencii - časť II. (Technický preukaz) nového držiteľa motorového vozidla Opel Astra na EVČ U s VIN vozidla W0LPE5EC1EG034378 a tiež skutočnosť, že NDS a.s. žalovanému potvrdila, že pre vozidlo s EVČ C evidujú uhradenú diaľničnú známku s platnosťou od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019, no zmena v evidencii/preregistrácia na vozidlo s EVČ U nebola spravená. Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie (aj Rozkaz) považuje za nesprávne a nezákonné a tvrdil, že orgán verejnej správy pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočíva v tom, že žalovaný napriek tomu, že mal preukázané, že na jediné motorové vozidlo Opel Astra, VIN vozidla W0LPE5EC1EG034378, u ktorého sa v priebehu roku 2018 len zmenil vlastník a jeho evidenčné číslo z C na U bola na obdobie od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 zakúpená diaľničná známka, odmietol odpor proti Rozkazu o uložení pokuty za využívanie vymedzeného úseku cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky a neskúmal naplnenie materiálnej stránky správneho deliktu. Žalovaný teda odmietol odpor, t. j. fakticky potvrdil uloženie pokuty napriek tomu, že mal v rámci administratívneho konania nepochybne preukázané, že ešte dňa 02. 02. 2018 bola na motorové vozidlo Opel Astra, VIN vozidla W0LPE5EC1EG034378, zakúpená diaľničná známka a teda dňa 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. nebol využívaný vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, a teda nedošlo k poškodeniu NDS a.s., ani neexistovalo také protispoločenské konanie žalobcu, ktoré by malo byť sankcionované a nedošlo ani k porušeniu povinnosti neužívať určený úsek cesty vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca argumentoval, že hoci sa môže javiť, že konanie žalobcu formálne napĺňalo skutkovú podstatu správneho deliktu ako prevádzkovateľa motorového vozidla podľa ust. § 10a ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z., z ustálenej judikatúry podľa žalobcu vyplýva, že pri naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu je potrebné mať na zreteli, či došlo aj k naplneniu materiálnej stránky správneho deliktu, t. j. či ide a také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné, vzhľadom na okolnosti prípadu. Skúmanie materiálneho znaku deliktu hrá podľa neho preto kľúčovú úlohu v takých prípadoch, kedy neposudzovanie správneho deliktu v tomto materiálnom zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností, ktoré nemajú žiadne právne následky. Tým by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k znížovaniu autority správnych orgánov. Žalobca namietal, že v napadnutom rozhodnutí úplne absentuje argumentácia ohľadom materiálnej stránky správneho deliktu, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je teda nezákonné. Žalobca zároveň tvrdil, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom, pretože podľa žalobcu z administratívneho spisu vyplýva jednoznačne záver, že pre vozidlo s evidenčným číslom U. (teda na vozidlo Opel Astra, VIN vozidla W0LPE5EC1EG03437), bola na obdobie od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 zakúpená diaľničná známka, čo vyplýva jednak z dôkazov predložených žalobcom k odporu (z ktorých jednoznačne vyplýva, že motorové vozidlo s EVČ C a motorové vozidlo s EVČ U je to isté motorové vozidlo) a jednak aj z oznámenia NDS a. s., že motorové vozidlo s EVČ C malo na obdobie od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 zakúpenú diaľničnú známku. Žalobca ďalej tvrdil, že pokiaľ žalovaný vykonal dokazovanie, či motorové vozidlo s EVČ C malo na obdobie od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 zakúpenú diaľničnú známku, mal následne správne vyhodnotiť, že sa jednalo o identické motorové vozidlo s EVČ U a už len z tohto dôvodu nemal odmietnuť odpor žalobcu, naopak, mal konanie o uložení pokuty zastaviť. Žalobca zároveň namietal, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, keďže vo výroku napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že posúdením odporu bolo zistené, že účastník konania (žalobca) „nepredložil právne záväzné listinné doklady, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v Rozkaze“, pričom však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalobca práveže predložil listinné dôkazy, z ktorých bolo podľa žalobcu jednoduchým porovnaním VIN čísla motorového vozidla Opel Astra zistiteľné,

že u motorového vozidla s EVČ C a u motorového vozidla s EVČ U sa jedná o to isté motorové vozidlo, u ktorého bolo v priebehu roka 2018 len zmenené evidenčné číslo. Podľa žalobcu je postup žalovaného za danej situácie úplne nepochopiteľný a je zarážajúce, do akej miery formalizmu pri vyhodnocovaní konania žalobcu žalovaný dospel, hoci mal v administratívnom spise všetky podklady svedčiacie o tom, že žalobca neporušil jeho povinnosť mať na motorovom vozidle pri užívaní vymedzeného úseku zakúpenú diaľničnú známku. Sám aj uznal, že žalobca len nevykonal zmenu v evidencii/preregistáciu na vozidle s EVČ U. Žalobca preto žiadal, aby správa súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

Vyjadrenie žalovaného

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že obdržal od žalobcu odpor proti Rozkazu o uložení pokuty za správny delikt, poukázal na dôvody uvedené v Rozkaze o uložení pokuty, na obsah odporu, na žalobcom predložené doklady k podanému odporu a zopakoval dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ktorým podaný odpor žalobcu odmietol tak, ako sú uvedené v bode 3. tohto rozsudku. Žalovaný uviedol, že príslušný orgán verejnej správy vykonal dokazovanie preskúmaním dostupných listinných podkladov, z ktorých vyplynulo, že diaľničná známka v deň spáchania správneho deliktu a to 18. 03. 2018 bola uhradená s platnosťou od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 na vozidlo s EVČ C pričom vozidlo s EVČ U nemalo uhradenú diaľničnú známku v daný deň. Orgán verejnej správy teda zistil, že prevádzkovateľ vozidla si nesplnil povinnosť v zmysle Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky (VOP čl. VI.) a nepožiadala o zmenu registračných údajov vozidla resp. prípojného vozidla, ktoré má uhradenú platnú diaľničnú známku, vzhľadom na to, že diaľničná známka je medzi vozidlami alebo prípojnými vozidlami neprenosná. Poukázal na čl. V. VOP, v zmysle ktorého zákazník je zároveň zodpovedný za realizáciu práve jednej úhrady diaľničnej známky evidovanej v rámci evidencie úhrad diaľničných známok ku jednému a jedinečnému evidenčnému číslu vozidla/prípojného vozidla a práve pre jednu platnosť úhrady diaľničnej známky. V listinných podkladoch sa nenachádzalo potvrdenie o zmene údajov od poskytovateľa služby na základe úspešne zrealizovaných zmien v evidencii úhrad diaľničných známok, ktoré sa týkajú zmeny evidenčného čísla vozidla/prípojného vozidla a/alebo krajiny registrácie vozidla/ prípojného vozidla. Na základe uvedených skutočností bolo rozhodnuté o odmietnutí odporu. Žalovaný uviedol, že po preskúmaní nezistil skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zmenu, resp. zrušenie Rozkazu zo dňa 28. 04. 2020.

Replika

6. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe uviedol, že žalovaný potvrdil, že vykonal v rámci správneho konania dokazovanie, ktorým od NDS a.s. zistil, že pre vozidlo s EVČ C evidujú uhradenú diaľničnú známku s platnosťou od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 a pre vozidlo s EVČ U BA neevidujú úhradu diaľničnej známky, pričom zmena v evidencii/preregistácia na vozidlo s EVČ U nebola spravená. Žalovaný teda ani vo vyjadrení nevyvrátil tvrdenia žalobcu uvedené v správnej žalobe, ktoré žalobca produkoval aj v rámci administratívneho konania, že pre jediné motorové vozidlo Opel Astra, VIN vozidla W0LPE5EC1EG034378, u ktorého sa v priebehu roka 2018 len zmenil vlastník a v tejto súvislosti jeho evidenčné číslo z C na U bola na obdobie od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 zakúpená diaľničná známka. Žalovaný vo vyjadrení súčasne uviedol, že z dostupných listinných podkladov vyplynulo, že diaľničná známka v deň spáchania správneho deliktu (18. 03. 2018) bola uhradená s platnosťou od 02. 02. 2018 do 31. 01. 2019 na vozidlo s EVČ C a vozidlo s EVČ U nemalo uhradenú diaľničnú známku v daný deň a v tejto súvislosti žalovaný zistil teda len to, že prevádzkovateľ vozidla si nesplnil povinnosť v zmysle Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky (VOP čl. VI.) a nepožiadala o zmenu registračných údajov vozidla a na základe uvedených skutočností bolo rozhodnuté o odmietnutí odporu. Žalovaný teda podľa žalobcu v jeho vyjadrení potvrdil, že len nebolo požiadané o zmenu registračných údajov vozidla, t. j., že nedošlo k splneniu povinností v zmysle Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky (VOP čl. VI.), a preto zo strany žalobcu nedošlo ku konaniu, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu správneho deliktu ako prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 10a zák. č. 488/2013 Z. z.. Žalovaný sa zároveň podľa žalobcu vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenú v žalobných bodoch (čl. III. správnej žaloby) a nijako nevysvetlil, z akého dôvodu v rámci právneho posúdenia veci neskúmal naplnenie materiálnej stránky správneho deliktu a to za situácie, že mal v rámci správneho konania nepochybne preukázané, že ešte dňa 02. 02. 2018 bola na motorové vozidlo Opel Astra, VIN

vozidla W0LPE5EC1EG034378, zakúpená diaľničná známka a teda 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. nebol využívaný vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Žalobca zdôraznil, že svojim konaním (kedy došlo k opomenutiu požiadania NDS a.s. o zmenu registračných údajov vozidla) túto spoločnosť nijako nepoškodil a ani nevykonal také protispoločenské konanie, ktoré by malo byť sankcionované, pretože opomenul splniť len formálnu povinnosť, ktorá dokonca nevyplýva ani z právneho predpisu, ale len z podmienok určených NDS a.s.. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 6S/96/2018, 6S/63/2019 a 8S/15/2018), v ktorých súdy tiež zaujali v obdobných veciach jednoznačné právne stanovisko, že pri posudzovaní protiprávnosti konania je potrebné zohľadniť aj tzv. materiálny znak správneho deliktu a nie je správne pri posudzovaní skutkového stavu tento posudzovať len formálne za situácie, že účastník konania namieťa, že ním užívané motorové vozidlo malo zaplatenú diaľničnú známku za dotknuté obdobie, čo bolo v správnom konaní aj nesporne preukázané.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP vec preskúmal na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

8. Zástupca žalobcu sa na pojednávaní pridržiaval žalobných bodov a nezákonnosť rozhodnutia vyvodzoval z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a z dôvodu, že bolo vydané v rozpore s administratívnym spisom. Tvrdil, že zmyslom ukladania pokút je postihovanie nezákonnosti konania, avšak v tomto prípade nebolo prihliadnuté k materiálnej stránke stíhania, keďže zo strany žalobcu nedošlo k nesplneniu povinnosti zabezpečiť zaplatenie diaľničnej známky za konkrétne motorové vozidlo a neboli ani poškodené záujmy chránené zákonom, ani záujmy NDS, a.s. Diaľničná známka na konkrétne motorové vozidlo bola zaplatená, a preto žalovaný nemal skúmať len formálnu stránku veci, ale mal prihliadnuť aj na skutočný stav, t.j. že diaľničná známka bola zaplatená a došlo len k zmene evidenčného čísla motorového vozidla. Odpor nemal byť podľa žalobcu odmietnutý pre nepredloženie právne závažných listinných dokladov, pretože žalobca predložil doklady, z ktorých bolo zistiteľné, že diaľničná známka na toto motorové vozidlo bola zaplatená. Neboli len splnené formálne povinnosti stanovené NDS, a.s., a teda nebola porušená povinnosť uložená zákonom. Žalobca navrhol rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

9. Zástupca žalovaného sa na pojednávaní pridržiaval písomného vyjadrenia k žalobe. Nerozporoval, že bola zaplatená diaľničná známka, avšak na motorové vozidlo s iným evidenčným číslom. Zo zákona vyplýva, že spáchanie správneho deliktu nie je viazané na výrobné číslo vozidla (VIN), ale na konkrétne evidenčné číslo motorového vozidla a podľa § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z.z. bolo povinnosťou prevádzkovateľa motorového vozidla, aby zmenil evidenčné číslo motorového vozidla v systéme stanoveným postupom v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, čo žalobca nedodrжал. Žiadal žalobu zamietnuť.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení úč. k 22.05.2020 (ďalej len „zák. č. 488/2013 Z.z.“) tento zákon upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest (ďalej len "vymedzené úseky ciest"), práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, pôsobnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z.z. diaľničná známka je časový poplatok za užívanie vymedzených úsekov ciest.

12. Podľa § 2 ods. 4 zák. č. 488/2013 Z.z. úhrada diaľničnej známky sa platí na kalendárny rok, na 365 dní, na 30 dní alebo na 10 dní bez ohľadu na počet vykonaných jazd. Diaľničná známka má elektronickú podobu.

13. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z.z. povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len "vodič").

14. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

15. Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z.z. správcom výberu úhrady diaľničnej známky je Národná diaľničná spoločnosť, a.s. Správca výberu úhrady diaľničnej známky je oprávnený výkonom činností podľa tohto zákona poveriť inú osobu; táto osoba musí byť zapísaná v registri partnerov verejného sektora, 15a) inak správca výberu úhrady diaľničnej známky poverenie zruší.

16. Podľa § 9 ods. 1, 2, 5, 9, 10, 11, 12 zák. č. 488/2013 Z.z.,

(1) Kontrolu dodržiavania povinností prevádzkovateľa vozidla a vodiča podľa tohto zákona vykonávajú osoby poverené výkonom kontroly v súčinnosti s orgánmi Policajného zboru v rámci vykonávania dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

(2) Osobami poverenými výkonom kontroly sú

a) zamestnanci správcu výberu úhrady diaľničnej známky,

b) zamestnanci osoby poverenej správcom výberu úhrady diaľničnej známky podľa § 8 ods. 1.

(5) Osoba poverená výkonom kontroly je oprávnená na účel kontroly dodržiavania tohto zákona

a) získavať a zaznamenávať údaje podľa § 8 ods. 3 stacionárnym elektronickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením,

b) zabezpečovať dôkazy o nesplnení povinností vyplývajúcich z tohto zákona a poskytovať ich okresným úradom a orgánom Policajného zboru na účely konaní podľa § 10 až 13,

c) požadovať od vodiča vysvetlenie, ktoré môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku alebo správneho deliktu.

(9) Osoba poverená výkonom kontroly je povinná vyhotoviť doklad o kontrole.

(10) Na účely rozkazného konania podľa § 11 až 13 môže správca výberu úhrady diaľničnej známky alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 alebo osoba poverená výkonom kontroly vykonávať kontrolu dodržiavania povinností prevádzkovateľa vozidla a vodiča podľa tohto zákona stacionárnymi elektronickými zariadeniami a mobilnými elektronickými zariadeniami správcu výberu úhrady diaľničnej známky alebo osoby poverenej podľa § 8 ods. 1 bez zastavenia vozidla a jazdnej súpravy aj bez súčinnosti orgánov Policajného zboru.

(11) Na účely rozkazného konania podľa § 11 až 13 správca výberu úhrady diaľničnej známky alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 je oprávnená

a) získavať a zaznamenávať údaje podľa § 8 ods. 3 stacionárnym elektronickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením,

b) zabezpečovať dôkazy o nesplnení povinností vyplývajúcich z tohto zákona a poskytovať ich okresným úradom.

(12) Dôkaz o porušení povinnosti získaný a zaznamenaný spôsobom ustanoveným v odseku 10 možno použiť aj pri rozhodovaní v konaní o priestupku podľa § 10 alebo v konaní o správnom delikte podľa § 10a.

17. Podľa § 10a ods. 1, 2, 5, 6 a 8 zák. č. 488/2013 Z.z.

(1) Správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 sa uloží pokuta od 150 eur do 500 eur.

(5) Správne delikty podľa odseku 1 prejednáva okresný úrad, v obvode ktorého má prevádzkovateľ vozidla sídlo, ak ide o právnickú osobu, miesto podnikania, ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa, alebo bydlisko, ak ide o fyzickú osobu. Ak je prevádzkovateľom vozidla osoba s bydliskom, miestom podnikania alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, miestne príslušným na konanie o správnom delikte podľa odseku 1 je okresný úrad v sídle kraja, v obvode ktorého došlo k prvému zisteniu porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2.

(6) O odvolaní proti rozhodnutiu okresného úradu o správnom delikte podľa odseku 1 rozhoduje príslušný okresný úrad v sídle kraja. O odvolaní proti rozhodnutiu okresného úradu v sídle kraja o správnom delikte podľa odseku 1 vydanému v prvom stupni rozhoduje osobitný organizačný útvar okresného úradu v sídle kraja.

(8) Pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Pri určovaní výšky pokuty sa prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti.

18. Podľa § 11 ods. 1, 2, 5 zák. č. 488/2013 Z.z.

(1) Ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej podľa § 9 ods. 10 spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

(2) Správny delikt prevádzkovateľa vozidla podľa § 10a ods. 1 možno prejednať a uložiť zaňho pokutu len vtedy, ak dôkaz o spáchaní správneho deliktu je získaný a zaznamenaný stacionárnym elektronickým zariadením alebo mobilným elektronickým zariadením, ktoré používa správca výberu úhrady diaľničnej známky alebo osoba poverená podľa § 8 ods. 1 alebo osoba poverená výkonom kontroly.

(5) Na rozkazné konanie o správnom delikte je miestne príslušný okresný úrad, v obvode ktorého má prevádzkovateľ vozidla sídlo, ak ide o právnickú osobu, miesto podnikania, ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa alebo bydlisko, ak ide o fyzickú osobu. Ak je prevádzkovateľom vozidla osoba s bydliskom, miestom podnikania, alebo so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, miestne príslušným na rozkazné konanie o správnom delikte je okresný úrad v sídle kraja, v obvode ktorého došlo k prvému zisteniu porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 spáchaného v priebehu jedného kalendárneho mesiaca.

19. Podľa § 13 ods. 1 až 7 zák. č. 488/2013 Z.z.

(1) Rozkaz vydaný podľa § 11 ods. 1 má rovnaké náležitosti ako rozhodnutie, ak odsek 8 neustanovuje inak. Spolu s rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a záznam o kontrole. Rozkaz nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

(2) Prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

(3) Okresný úrad odmietne odpor, ak

a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, b) bola pokuta už uhradená.

(4) Okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

(5) Včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

(6) Ak po podaní odporu okresný úrad zistí dôvody podľa § 12 ods. 1, konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania nie je prípustné odvolanie.

(7) Prevádzkovateľovi vozidla, ktorému je po podaní odporu podľa odseku 2 uložená pokuta za správny delikt podľa § 10a ods. 1, okresný úrad uloží povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním správneho deliktu vo výške 30 eur. Úhrada trov konania je príjmom štátneho rozpočtu. Trovy konania sú splatné v lehote splatnosti uloženej pokuty.

20. Podľa § 16 zák. č. 488/2013 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní,²⁶⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

22. Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych

predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

23. Predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým odmietol odpor žalobcu proti Rozkazu o uložení pokuty za správny delikt zo dňa 28. 04. 2020, ktorým prvostupňový orgán verejnej správy uložil žalobcovi ako prevádzkovateľovi motorového vozidla EVČ U. pokutu vo výške 150 € podľa § 11 ods. 1 zák. č. 488/2013 Z. z. za to, že dňa 18. 03. 2018 v čase o 11:16:24 hod. užíval vymedzený úsek cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

24. Rozkazné konanie o správnom delikte v zmysle § 11 zák. č. 488/2013 Z. z. je skráteným typom konania, pričom účelom zavedenia rozhodovania o správnom delikte zjednodušenou formou konania (aplikáciou inštitútu rozkazného konania) bolo zlepšiť vymáhateľnosť pokút uložených za porušenie povinností podľa tohto zákona, zabezpečiť požiadavku vyplývajúcu z § 3 ods. 3 Správneho poriadku vybaviť vec včas a bez zbytočných prieťahov, pričom orgán verejnej správy dbá na hospodárny priebeh konania bez zbytočného zaťažovania osôb. Výhodou tohto typu konania je jeho rýchlosť a výrazná hospodárnosť. Pri riešení správneho deliktu prevádzkovateľa vozidla alebo jazdnej súpravy sa vo väčšine prípadov nepredpokladá náročné dokazovanie tohto skutku, nakoľko samotným vyhotovením dôkazu, overením dôkazov a následnou lustráciou prevádzkovateľa v informačných systémoch, je dokazovanie ukončené. Ak je nepochybne zistené, že správy delikt bol spáchaný vozidlom, alebo jazdnou súpravou konkrétneho prevádzkovateľa, okresný úrad bez ďalšieho konania bezodkladne vydá Rozkaz o uložení pokuty za správny delikt, na ktorého obsahové náležitosti sa primerane vzťahuje § 47 Správneho poriadku (s poukazom na § 16 zák. č. 488/2013 Z. z.). Spolu s Rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a Záznam o kontrole. Z dôvodu objektivity konania a zaručenia právnej istoty zákonodarca umožňuje podať proti Rozkazu odpor, ktorého náležitosti sú stanovené v § 13 ods. 2 zák. č. 488/2013 Z. z.. V prípade, ak odpor neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, ďalej v prípade, že bol podaný podľa ods. 7 a neobsahuje údaje o vodičovi podľa ods. 7, alebo v prípade, ak bola pokuta už uhradená, okresný úrad odpor odmietne (§ 13 ods. 3 zák. č. 488/2013 Z. z.). Včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa ods. 3, sa Rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, okrem prípadu, ak po podaní odporu okresný úrad zistí dôvody podľa § 12 ods. 1 (v takomto prípade konanie zastaví - § 13 ods. 6 zák. č. 488/2013 Z. z.) a okrem prípadu, keď prevádzkovateľ vozidla v odpore proti Rozkazu o uložení pokuty za porušenie povinností podľa § 4 ods. 4 zák. č. 488/2013 Z. z. uvedie údaje o vodičovi, ktorý viedol vozidlo alebo jazdnú súpravu v čase porušenia, v rozsahu meno, priezvisko, a adresa pobytu (§ 13 ods. 7 zák. č. 488/2013 Z. z.), pričom v takomto prípade okresný úrad konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla preruší a začne konanie o priestupku vodiča podľa § 10. Správny súd v preskúmvacom konaní zistil, že žalovaný sa neriadil citovanými ustanoveniami zák. č. 488/2013 Z.z..

25. Žalobca v žalobe namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, pre jeho nezrozumiteľnosť a zároveň namietol rozpor výroku a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného. Správny súd túto námietku vyhodnotil ako dôvodnú. Z ustanovenia § 16 zákona č. 488/2013 Z. z. vyplýva, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 13 citovaného zákona neustanovuje osobitné náležitosti pre rozhodnutie o odmietnutí odporu, aplikujú sa naň ustanovenia § 47 Správneho poriadku. V zmysle § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. V zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako položil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca sa vyššie uvedenými ustanoveniami neriadil. Žalovaný odmietol odpor žalobcu napadnutým rozhodnutím, pričom v záhlaví tohto rozhodnutia síce poukázal na ustanovenie § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z., t. j. na ustanovenie, podľa ktorého orgán verejnej správy odpor odmietne

v prípade, ak neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, avšak vo výroku napadnutého rozhodnutia v rozpore s § 47 ods. 2 Správneho poriadku absentuje uvedenie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého orgán verejnej správy rozhodol. Z ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z. uvedeného v záhlaví je zrejmé, že v preskúvanom prípade ide o rozhodnutie formálne označené ako rozhodnutie procesného charakteru. Žalovaný vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že dôvodom odmietnutia odporu je skutočnosť, že „posúdením odporu bolo zistené, že účastník konania nepredložil právne závažné listinné doklady, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze“. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný vo výroku ani len slovne neuviedol, že odpor bol odmietnutý z dôvodu predpokladaného ustanovením § 13 ods. 3 písm. a) citovaného zákona (uvedeným v záhlaví), a teda, že odpor neobsahuje predpísané náležitosti podľa ods. 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň vyplýva, že žalovaný v ňom uviedol, že „na základe vykonaného dokazovania dospel správny orgán k záveru, že odpor bol podaný v zákonom stanovenej lehote, ale nebol náležite zdôvodnený a neboli predložené použiteľné a právne relevantné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v odpore“. Z uvedeného vyplýva, že rozpor medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k uvedeniu dôvodov, pre ktoré bol odpor žalobcu (s poukazom na § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z. uvedeným v záhlaví) odmietnutý, spôsobuje zmatečnosť, resp. nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobca v žalobe v rámci uplatnenej námietky nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia poukázal na rozpor výroku a odôvodnenia rozhodnutia spočívajúci aj v tom, že žalovaný vo výroku uvádza, že odpor bol odmietnutý z dôvodu, že žalobca „nepredložil právne závažné listinné dôkazy, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze“, avšak v odôvodnení je uvedené, že žalobca listinné dôkazy predložil a z týchto podľa žalobcu vo vzťahu k motorovému vozidlu Opel Astra porovnaním VIN (výrobného čísla) vyplýva, že sa jedná o to isté motorové vozidlo (VIN: W0LPE5EC1EG034378) pôvodne s evidenčným číslom C a následne s evidenčným číslom U., t. j., že v rozhodnom období došlo len k zmene evidenčného čísla toho istého jedinečného motorového vozidla Opel Astra s vyššie uvedeným VIN, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný odmietol odpor s odôvodnením, že žalobca nepredložil použiteľné a právne relevantné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v odpore. Správny súd k tomu uvádza, že rozpor vo výroku a v odôvodnení je okrem skutočností, na ktoré poukázal žalobca i v tom, že žalovaný v odôvodnení oproti výroku napadnutého rozhodnutia uviedol navyše ako dôvod pre odmietnutie odporu aj skutočnosť, že „odpor nebol náležite zdôvodnený“. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia spôsobuje aj to, že v odôvodnení rozhodnutia absentuje jednak označenie konkrétnych listinných dôkazov, ktoré podľa žalovaného neboli predložené, resp. absentuje úvaha, z ktorej by bolo zrejmé, ktoré zo žalobcom predložených listinných dôkazov a z akého dôvodu žalovaný nepovažoval za „právne závažné“, resp. „použiteľné a právne relevantné“ a taktiež absentuje označenie konkrétnych náležitostí odporu, na základe ktorých dospel žalovaný k názoru (prezentovanom len v odôvodnení napadnutého rozhodnutia), že „podaný odpor žalobcu nebol náležite zdôvodnený“. Pokiaľ žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nešpecifikoval, ktoré konkrétne náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. a z ustanovení Správneho poriadku podaný odpor neobsahuje (odhliadnuc od toho, že tvrdenie, že odpor nebol náležite zdôvodnený, absentuje v samotnom výroku napadnutého rozhodnutia), nie je možné považovať napadnuté rozhodnutie za náležite odôvodnené, resp. nie je možné ho považovať za rozhodnutie, ktoré by obsahovalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné.

26. Správny súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že požiadavka na riadne odôvodnenie rozhodnutia vyplýva z článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ktoré je možné subsumovať pod právo na spravodlivý proces. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru je v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR i EŠLP aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia alebo rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Problematikou týkajúcou sa povinnosti náležite odôvodniť rozhodnutie sa zaoberal vo svojej judikatúre aj Ústavný súd SR (napr. v nálezoch sp. zn. I ÚS 24/07, I ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010), v ktorých Ústavný súd okrem iného konštatoval, že „... jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je povinnosť súdov, ako aj orgánov verejnej správy svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a

právnymi závermi na strane druhej. Povinnosť súdu ako aj orgánu verejnej správy je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pričom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Orgán štátnej moci je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia“. Obdobne Najvyšší súd SR prostredníctvom svojej judikatúry vytyčil nasledujúcu definíciu minimálnych kritérií odôvodnenia rozhodnutia orgánov verejnej správy: „Odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy ... musí obsahovať logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu o splnení formálnej a materiálnej podmienky v dostatočnom rozsahu, to znamená, že priemernému adresátovi je daná možnosť z jemu predloženého odôvodnenia pochopiť, na základe akých skutočností, (dôkazných prostriedkov) a v akom rozsahu bol zistený skutkový stav, správnosť právnych noriem aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti“. Pokiaľ preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy nebude spĺňať uvedenú definíciu, potom je nepreskúmateľné, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy. Nepreskúmateľné, pre nedostatok dôvodov nie je len také rozhodnutie, ktorému úplne chýba odôvodnenie, ale aj také, ktorého odôvodnenie nie je dostatočné a v ktorom chýbajú skutkové dôvody a úvahy, ktorými sa orgán verejnej správy k skutkovým záverom dopracoval a úvahy, ktorými ich právne vyhodnotil. Vychádzajúc z ustanovení § 46 a § 47 Správneho poriadku povinnosťou orgánu verejnej správy je rozhodnutie odôvodniť tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov orgán verejnej správy pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, aby jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v konaní a odpovedal na najdôležitejšie otázky vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý bol predmetom príslušného administratívneho konania. Zároveň musí byť z odôvodnenia zrejmé, ako sa orgán verejnej správy vysporiadal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Rozhodnutie orgánu verejnej správy môže byť nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 6Sžf/1/2009, v ktorom sa tento zaoberal otázkou nepreskúmateľnosti administratívneho rozhodnutia, pričom uviedol okrem iného nasledovné: „... za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok ktorého je vnútorne rozporuplný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu“.

27. Z relevantnej právnej úpravy (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a aj z rozhodovacej praxe správnych súdov vyplýva, že citácia ustanovení právnych predpisov bez uvedenia, ako boli posúdené rozhodné skutkové zistenia, resp. rozhodné skutočnosti, na ktoré boli citované ustanovenia príslušných právnych predpisov aplikované, na riadne odôvodnenie rozhodnutia bez ďalšieho nepostačuje. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že žalovaný založil svoje rozhodnutie na aplikácii ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z., avšak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva úvaha, ako pri posudzovaní splnenia podmienok pre aplikáciu citovaného ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a) zák. č. 488/2013 Z. z. posúdil jednotlivé náležitosti odporu podaného žalobcom z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., ako aj ustanovení všeobecného predpisu o správnom konaní (Správny poriadok). Naopak, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný (v rozpore s postupom stanoveným v § 13 zákona č. 488/2013 Z. z.) vyhodnocoval a posudzoval použiteľnosť a relevantnosť listinných dôkazov predložených žalobcom k podanému odporu proti rozkazu o uložení pokuty. V preskúmanom prípade bolo zistené, že žalovaný vykonal dokazovanie, hoci na takýto postup by bol zmocnený iba v prípade, ak by podaním odporu (obsahujúceho všetky zákonom stanovené náležitosti) bol Rozkaz o uložení pokuty zrušený v celom rozsahu v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z., kedy by bol žalovaný povinný pokračovať v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa motorového vozidla, v ktorom by zisťoval skutočný stav veci v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku a vykonával by dokazovanie v súlade s § 34 Správneho poriadku, pričom výsledkom takéhoto konania by v prípade, ak by orgán verejnej správy zistil, že žalobca spáchal predmetný správny delikt, bolo vydanie rozhodnutia o uložení pokuty/sankcie za správny delikt, proti ktorému by žalobca mohol podať odvolanie,

o ktorom by rozhodoval odvolací orgán (okresný úrad, odbor opravných prostriedkov), alebo výsledkom takéhoto konania by bolo zastavenie konania (§ 12 zákona č. 488/2013 Z. z.). Pokiaľ teda žalovaný odpor žalobcu s poukazom na § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z. odmietol s odôvodnením, že odpor nebol náležite zdôvodnený a že neboli predložené použiteľné a právne relevantné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v odpore (t. j. žalobcom predložené dôkazy vyhodnotil), aj táto skutočnosť spôsobuje podľa názoru správneho súdu zmatečnosť a nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

28. Správny súd poukazuje na to, že napadnutým rozhodnutím žalovaný rozhodol o podanom odpore s poukazom na § 17 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z., podľa ktorého orgán verejnej správy „odmietne odpor, ak neobsahuje predpísané náležitosti podľa ods. 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.“ To znamená, že sa jedná o rozhodnutie procesného charakteru, pre vydanie ktorého je potrebné zistiť, či odpor proti obsahu o uložení pokuty obsahuje, resp. neobsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 488/2013 Z. z. (v § 13 ods. 2) a Správnym poriadkom (§ 19 ods. 2). V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý napríklad v Rozsudku sp. zn. 1Asan/10/2019 zo dňa 25.02.2020 konštatoval, že: „Pre účely posúdenia, či odpor proti rozkazu o uložení pokuty obsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 488/2013 Z. z. a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (Správny poriadok), nie je rozhodujúce, či skutočnosti, ktoré sťažovateľka uviedla na svoju obranu, sú po právnej stránke opodstatnené v tom zmysle, že by vyvracali spáchanie skutku alebo zodpovednosť sťažovateľky zaň. V danom (skrátenom) procesnom štádiu konania o správnom delikte na zrušenie rozkazu a pokračovanie v konaní v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z. postačuje akékoľvek vecné (skutkové alebo právne) odôvodnenie odporu, z ktorého je zrejmé, z akých dôvodov sa účastník rozkazného konania domnieva, že povinnosť zaplatiť pokutu na neho dopadať nemá. Žalovanému neprináležalo, aby skutočnosti, ktoré sťažovateľka uviedla v odpore na svoju obranu, v rozhodnutí o odmietnutí odporu meritórne vyhodnocoval a robil záver o tom, či dôkazy pripojené sťažovateľkou k odporu preukazujú, že sa správneho deliktu nedopustila. Rozhodnutie o odmietnutí odporu proti rozkazu o uložení pokuty je totiž principiálne rozhodnutím procesným, ktorým správny orgán deklaruje, že pre chýbajúce odôvodnenie takéhoto podania alebo absenciu iných podstatných náležitostí sa meritom veci (otázkou spáchania správneho deliktu) nebude zaoberať, v dôsledku čoho rozkaz nadobúda právoplatnosť.“ Keďže z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca podal proti Rozkazu o uložení pokuty odpor, z ktorého obsahu je zrejmé, z akého dôvodu nesúhlasí s Rozkazom o uložení pokuty za spáchanie správneho deliktu, v ktorom uviedol rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v Rozkaze o uložení pokuty a zároveň predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (čím ich súčasne označil), keď na tvrdenie o zaplatení celoročnej diaľničnej známky s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019 na motorové vozidlo evidenčné číslo C. dňa 02.02.2018 predložil (a tým aj označil) ako dôkaz Potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, Zjednodušenú faktúru č. 1810670514 vystavenú NDS a.s. Bratislava a súčasne na tvrdenie, že dňa 08.03.2018 došlo k zmene vlastníka uvedeného motorového vozidla a jeho prepisu do okresu Poltár pod evidenčným číslom U. predložil (a tým aj označil) ako dôkaz fotokópiu Osvedčenia o evidencii - II. (Technický preukaz) U (k motorovému vozidlu EVČ C a fotokópiu Osvedčenia o evidencii - časť II. (Technický preukaz) č. U (k motorovému vozidlu EVČ U je možné považovať odpor za riadne odôvodnený.

29. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci s argumentáciou, že žalovaný napriek tomu, že mal preukázané, že na jediné motorové vozidlo Opel Astra, VIN vozidla WOLPE5EC1EG034378, u ktorého sa v priebehu roku 2018 len zmenil vlastník a jeho evidenčné číslo C na U bola na obdobie od 02.02.2018 do 31.01.2019 zakúpená diaľničná známka, odmietol odpor proti Rozkazu o uložení pokuty za využívanie vymedzeného úseku cesty R2, 119,7 km, smer ZV vozidlom bez úhrady diaľničnej známky a neskúmal naplnenie materiálnej stránky správneho deliktu, v dôsledku čoho v rozhodnutí absentuje aj príslušná argumentácia, čo podľa žalobcu zároveň spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, správny súd uvádza, že z tohto dôvodu nie je možné konštatovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na argumentáciu uvedenú v bodoch 25, 27 a 28 tohto rozsudku a na to, že rozhodnutie o odmietnutí odporu vydané v zmysle § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z. je rozhodnutím procesným, t. j. nejedná sa o rozhodnutie meritórne, resp. rozhodnutie vo veci a žalovaný mal povinnosť odôvodňovať len výrok napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k tvrdenej skutočnosti, že odpor neobsahuje náležitosti predpísané zákonom (s uvedením konkrétnych náležitostí, ktoré podľa žalovaného odpor podaný žalobcom neobsahuje) a nemal povinnosť skúmať, a teda ani odôvodňovať, či žalobca spáchal správny delikt alebo nie a ani skúmať a odôvodňovať naplnenie

materiálnej stránky správneho deliktu. Z tých istých dôvodov ani námietku žalobcu, že skutkový stav bol zistený v rozpore s administratívnym spisom, nie je možné považovať za dôvodnú, pretože žalovaný v prípade odmietnutia odporu pre nedostatok náležitostí (s poukazom na § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z. z.) nebol oprávnený v tomto procesnom štádiu rozkazného konania zisťovať skutkový stav, mohol len zisťovať, resp. posudzovať, či odpor proti Rozkazu o uložení pokuty obsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 488/2013 Z. z. a zákonom č. 71/1967 Zb. Ak teda rozhodnutie o odmietnutí odporu odôvodňoval tým, že vykonal dokazovanie a zistil, že žalobca nepredložil relevantné dôkazy, takéto odôvodnenie spôsobuje zmätočnosť, resp. nezrozumiteľnosť a v konečnom dôsledku aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť, a preto rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalovaný (viazaný právnym názorom správneho súdu v zmysle § 191 ods. 6 SSP) bude ďalej pokračovať v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa motorového vozidla (§ 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z.), v ktorom sa bude podrobne zaoberať argumentáciou žalobcu uvedenou v administratívnom konaní, preverí obranu a dôvodnosť skutkových tvrdení uvedených žalobcom v odpore proti Rozkazu o uložení pokuty a pri objasňovaní predmetného správneho deliktu je povinný okrem skúmania a naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu zohľadniť, resp. rešpektovať nielen formálne naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu, ale aj materiálny znak, resp. materiálnu stránku správneho deliktu vzhľadom na konkrétne skutkové žalobcom tvrdené a preukazované skutkové okolnosti prípadu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru všeobecných súdov i Najvyššieho súdu SR (napríklad sp. zn. 8Asan/19/2020 z 20.08.2020, sp. zn. 3Asan/34/2019 z 25.03.2020).

31. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca celkom alebo sčasti úspech. Žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto mu správny súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a zaviazal žalovaného na ich náhradu. Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia.

Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho

posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Poznámka: Rozhodnutie nepodpísal člen senátu JUDr. Peter Molčan z dôvodu jeho ospravedlnenej neprítomnosti na súde v čase jeho písomného vyhotovenia.